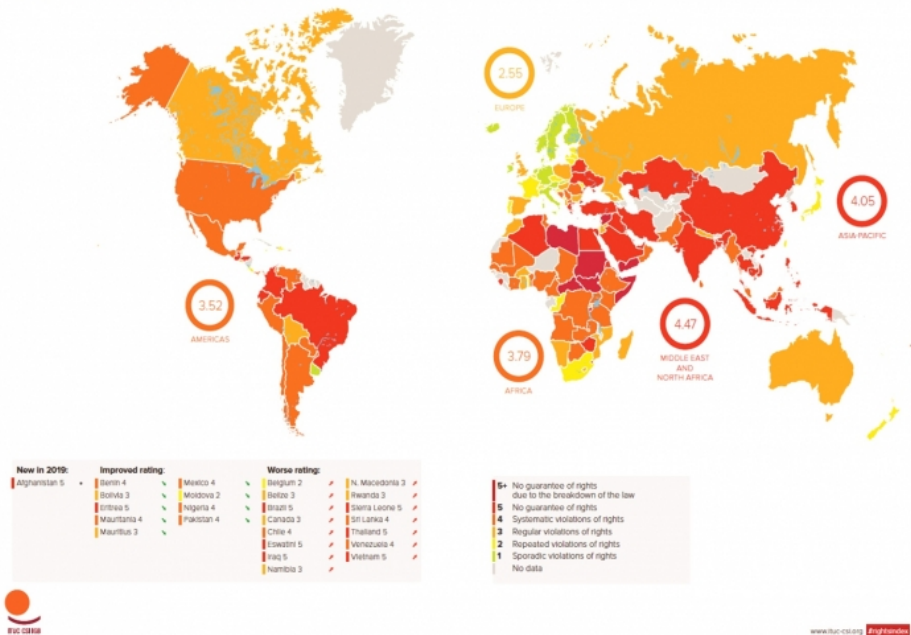

Światowy raport praw pracowniczych MKZZ – najgorsze państwa dla pracowników

Wpisany przez Administrator

czwartek, 27 czerwca 2019 06:43 - Poprawiony czwartek, 27 czerwca 2019 06:53

2019 ITUC GLOBAL RIGHTS INDEX

Międzynarodowa Konfederacja Związków Zawodowych (MKZZ) opublikowała coroczny raport „Światowy raport praw pracowniczych MKZZ – najgorsze państwa dla pracowników” (ITUC Global Right Index – The World’s Worst Countries For Workers). MKZZ zbiera dane dotyczące łamania praw pracowniczych na całym świecie od ponad 30 lat, m.in. w oparciu o przesyłane przez organizacje członkowskie informacje.

Najważniejsze ustalenia raportu:

- 85% krajów naruszyło prawo do strajku.
- 80% krajów odmawia niektórym lub wszystkim pracownikom prawa do rokowań zbiorowych.
- Liczba państw, które wyłączają pracowników z prawa do zakładania związków zawodowych lub przystępowania do nich, wzrosła z 92 w 2018 r. do 107 w 2019 r.

- Pracownicy nie mieli lub mieli ograniczony dostęp do wymiaru sprawiedliwości w 72% krajów.
- Liczba krajów, w których pracownicy są aresztowani i przetrzymywani, wzrosła z 59 w 2018 r. do 64 w 2019 r.
- Spośród 145 krajów objętych badaniem 54 odmawia lub ogranicza prawo do wolności słowa i zgromadzeń.
- Władze utrudniły rejestrację związków zawodowych w 59% krajów.
- Pracownicy doświadczyli przemocy w 52 krajach.
- Działacze związkowi zostali zamordowani w 10 krajach: Bangladeszu, Brazylii, Kolumbii, Gwatemali, Hondurasie, Włoszech, Pakistanie, na Filipinach, w Turcji i Zimbabwie.

W raporcie sklasyfikowano **10 najgorszych krajów pod względem praw pracowniczych w 2019 r.**

: Algierię, Bangladesz, Brazylię, Kolumbię, Gwatemalę, Kazachstan, Filipiny, Arabię Saudyjską, Turcję i Zimbabwe. Brazylia i Zimbabwe po raz pierwszy weszły do grupy 10 najgorszych krajów, przyjmując regresywne prawa, stosując represje wobec strajkujących i protestujących oraz grożąc i zastraszając przywódców związków zawodowych.

Bliski Wschód i Afryka Północna ponownie były najgorszym regionem pod względem traktowania pracowników, a system *kafala* nadal wykluczał migrantów (stanowiących przytłaczającą większość siły roboczej) z jakiejkolwiek ochrony pracy, pozbawiając 90% pracowników prawa do tworzenia związków zawodowych lub przystępowania do nich.

Warunki w **regionie Azji i Pacyfiku** pogorszyły się bardziej niż w jakimkolwiek innym regionie, co pociągnęło za sobą wzrost przemocy, kryminalizację prawa do strajku i brutalne ataki na pracowników. W 2018 r. na Filipinach zostało zamordowanych dziesięciu związkowców.

Ameryk inadal nęka wszechobecny klimat ekstremalnej przemocy i represji wobec pracowników i członków związków zawodowych; w samej Kolumbii w 2018 r. zamordowano 34 związkowców – co stanowi dramatyczny wzrost w porównaniu do 15 zabójstw w poprzednim roku.

W Afryce pracownicy zostali aresztowani lub zatrzymani w 49% krajów. Ataki na pracowników osiągnęły bezprecedensowy poziom w Kamerunie, Nigerii, Czadzie, Ghanie, Eswatini i Zimbabwie, ponieważ siły bezpieczeństwa użyły ostrej amunicji wobec protestujących pracowników.

"Firmy, które systematycznie atakują prawa pracowników, stają obecnie w obliczu globalnych protestów. Uber walczy ze strajkami i bitwami regulacyjnymi od Australii do Korei Południowej, od Bombaju po San Francisco. Pracownicy w magazynach Amazon w Europie i USA zaangażowali się w akcje protestacyjne i strajkowe, a związki zawodowe w całej Europie zorganizowały największy strajk w historii Ryanair. Chciwość korporacyjna może mieć charakter globalny, ale działania pracowników są ujednolicone na niespotykaną wcześniej skalę"– powiedziała Sharan Burrow, sekretarz generalna MKZZ.

Przedsiębiorstwa naruszające prawa pracowników

- Anlima Textile, Bangladesz,
- Ashiana Garments Industries Ltd. Bangladesz
- Ryanair, Belgia, Portugalia, Holandia

Światowy raport praw pracowniczych MKZZ – najgorsze państwa dla pracowników

Wpisany przez Administrator

czwartek, 27 czerwca 2019 06:43 - Poprawiony czwartek, 27 czerwca 2019 06:53

- Jasic Technology, Chiny
- Croatia Airlines, Chorwacja
- Bimbo, Gwatemala
- Northwest Transportation Company, Ekwador
- Bisco Misr, Egipt
- Ceramica, Egipt
- Majestic, Egipt
- TS Laevad, Estonia
- Tarkwa Mine of Goldfields, Ghana
- Ternium, Gwatemala
- Tamil Nadu Rubber Corporation, Indie
- Haft Tapheh, Iran

- HEPCO, Iran
- National Steel Industrial Group, Iran
- Dunnes Stores, Irlandia
- Szpital Kenyatta, Kenia.
- Kenya Airways, Kenya
- Teachers Service Commission, Kenia
- Fu Yuen Garment Co Ltd., Mjanma
- Norse Production, Norwegia
- Prosegur, Paragwaj
- AB InBev, Peru
- State Railway of Thailand, Tajlandia

Światowy raport praw pracowniczych MKZZ – najgorsze państwa dla pracowników

Wpisany przez Administrator

czwartek, 27 czerwca 2019 06:43 - Poprawiony czwartek, 27 czerwca 2019 06:53

- Sumifru, Filipiny
- NutriAsia, Filipiny
- TSTT, Trinidad i Tobago
- Goodyear, Turcja
- Renault, Turcja
- Istanbul Airport, Turcja
- Amazon, USA i Europa
- Uber, USA, Europa, Indie, Korea Południowa, Australia
- Pouchen footwear factory, Wietnam

MKZZ oceniła, według 97 wskaźników, jakość ochrony praw pracowniczych w 145 krajach świata w pięciopunktowej skali nadużyć. Poszczególne prawa – do zrzeszania się, do układów zbiorowych, do strajku itp. – zostały pogrupowane według określonych wskaźników. Ostateczna ocena wyrażona jest w punktach:

- 1 Sporadyczne naruszenia praw: 12 krajów,
- 2 Powtarzające się naruszenia praw: 24 kraje,
- 3 Regularne naruszenia praw: 26 krajów,
- 4 Systematyczne naruszanie praw: 39 krajów,
- 5 Brak gwarancji praw: 35 krajów,
- 5+ Brak gwarancji praw z powodu załamania się systemu prawnego: 9 krajów.

W ubiegłym roku **warunki w Europie** pogorszyły się ze względu na wzrost liczby brutalnych ataków na przywódców związków zawodowych oraz rosnącą tendencję do oskarżania i skazywania pracowników za udział w strajku. Średnia ocena kraju wzrosła do 2,55.

- W Europie pracownicy byli aresztowani i przetrzymywani w 25 % krajów. Przywódcy związków zawodowych zostali zamordowani w Turcji i we Włoszech.
- 40% krajów wyklucza pracowników z prawa do zakładania związków zawodowych lub przystępowania do nich.
- 68% krajów naruszyło prawo do strajku.
- 47% krajów wyrejestrowało związki zawodowe.

- 30% krajów ograniczyło prawo do wolności słowa i zgromadzeń.
- w 20% krajów pracownicy doświadczyli przemocy

W pierwszej grupie (ocena 1) najlepiej chronione są prawa pracownicze w Austrii, Danii, Finlandii, Holandii, Irlandii, Islandii, Niemczech, Norwegii, Słowacji, Szwecji, Włoszech.

W 2 grupie znalazły się Belgia, Francja, Portugalia i Szwajcaria oraz 7 krajów z Europy Środkowo-Wschodniej i Południowej: Chorwacja, Czarnogóra, Czechy, Estonia, Litwa, Łotwa, Mołdawia.

3 punkty otrzymały Albania, Bułgaria, Gruzja, Hiszpania, Polska, Rosja, Rumunia, Węgry i Wielka Brytania.

Bośnia i Hercegowina, Rumunia i Serbia znalazły się w grupie państw z 4 punktami.

Czterem krajom europejskim, w których występuje brak gwarancji praw, przypisano 5 punktów, tj. Białorusi, Grecji, Kazachstanowi, Turcji i Ukrainie.

W 2018 r. w Turcji i we Włoszech zamordowano przywódcy związków zawodowych. 13 listopada 2018 r. w Turcji został zastrzelony Abdullah Karacan, przewodniczący związku zawodowego pracowników przemysłu gumowego i chemicznego Lastik-İş, który odwiedzał pracowników fabryki opon Goodyeara w Adapazari. W ataku zostało również rannych dwóch innych przedstawicieli związków zawodowych. We Włoszech Soumayla Sacko, 29-letni pracownik rolny i związkowiec z Mali, zginął 2 czerwca 2018 r. w San Calogero, zbierając materiały do budowy miasta namiotów i baraków, w którym mieszkał on i jego współpracownicy. Przez ostatnie dwa lata działał w związku zawodowym Unione Sindacale di Base (USB) i walczył o poprawę przerażających warunków pracy.

W Kazachstanie, Dymitr Senyavskii, lider Fuel i Związek Pracowników Energetycznych Region Karaganda Region lokalny został brutalnie pobity w swoim domu w Szachtińsku. przez dwóch niezidentyfikowanych napastników.

Wiele akcji strajkowych zostało brutalnie rozpędzonych przez siły policyjne, a protestujący pracownicy zostali postawieni przed sądem i skazani za udział w strajkach. W Belgii, 18 członków związku zawodowego FGTB zostało oskarżonych o blokowanie drogi podczas protestu. Przewodniczący FGTB Oddział w Antwerpii został skazany, jednak nie zastosowano wobec niego żadnej kary. Podobnie we Francji, 5 członków związków zawodowych CGT i FO zostało wezwanych na policję za dystrybucję ulotek przy bramce poboru opłat. Sekretarz generalny CGT Lot był oskarżony o "bezprawne zajęcie dróg publicznych" oraz jego proces zaplanowano w maju 2019 r. W Turcji, w październiku 2018 r., 43 osób pracujących przy budowie nowego lotniska w Stambule zostało postawionych przed sądem w związku z masowym stłumieniem ich protestu przeciw godnym pożałowania warunkom pracy i bezpieczeństwa. Policja brutalnie rozpędziła protesty i zatrzymała ponad 400 pracowników. Na Białorusi i w Kazachstanie władze kontynuują represje wobec niezależnych związków zawodowych, ścigając i skazując przywódców związków zawodowych na podstawie fałszywych zarzutów.

W przedmowie Raportu sekretarz generalna stwierdziła, że” *Demokracja jest w kryzysie. Systematyczny demontaż podstaw demokracji w miejscu pracy oraz brutalne tłumienie strajków i protestów zagrażają pokojowi i stabilności. W Raporcie na rok 2019 odnotowano stosowanie skrajnej przemocy wobec obrońców praw pracowniczych, masowe aresztowania i zatrzymania.(...)*

Na całym świecie nowe technologie umożliwiły pracodawcom korzystanie z różnych mechanizmów w celu uniknięcia płacenia minimalnych świadczeń i wykluczania pracowników z zakresu prawa pracy. Ostatnie skoki technologiczne spowodowały nowe sposoby przydzielania pracy i dostępu do niej, pod przykrywką elastyczności doprowadziły do zwiększenia liczby przypadków pozbawiania pracowników ich praw. Przedsiębiorstwa unikające przepisów i regulacji, poprzez odmawianie pracownikom ich praw, naruszają zasady godnej pracy. (...)

Żaden pracownik nie powinien zostawić w tyle, tylko dlatego że jego pracodawca decyduje się na przyjęcie modelu biznesowego, który zaciemnia jego odpowiedzialność, lub z powodu odmowy ze strony rządu przyjęcia przepisów mających na celu przestrzeganie praw pracowników. Coraz więcej rządów jest współwinnych ułatwiania wyzysku na rynku pracy, czy też pozwala na omijanie prawa, ponieważ pracownicy są zmuszani do pracy w nieformalnym sektorze gospodarki. (...)

Związki zawodowe są na pierwszej linii frontu w walce o demokratyczne prawa i wolność od korporacyjnej chciwości, która przejęła rządy w taki sposób, że działają one przeciwko prawom pracowników. Potrzebujemy nowej umowy społecznej pomiędzy pracownikami, rządami i przedsiębiorstwami, aby odbudować zaufanie, ponieważ ludzie tracą wiarę w demokrację. Nadszedł czas, aby zmienić zasady.”

[Tutaj w wersji angielskiej ITUC Global Rights Index](#)

Anna Wolańska, Biuro Zagraniczne KK